

тическо, било въ административно отношение, за да се попрѣчи на избухването на такива възстания въ България.

Морфи ефенди, който е билъ неприятелъ на Мидхатъ паша, отъ една страна за да угоди на Абхулъ Хамидъ II, а отъ друга страна — да умаловажи и тия най-предвидливи действия на пашата, между другото е прибавилъ и следнитѣ редове въ своята ржкописна история:

„Такова бързо кастрене отъ страна на Мидхатъ паша прилича на рѣзане лозе; защото, както се засилватъ лозинитѣ, когато лозята ги рѣжатъ, така и това бързо и окончателно действие за потушване на възстанието, даде импулсъ на националното чувство у българитѣ, за да избликне съ още по-голѣма сила, обстоятелство, което даде резултати, както видѣхме въ последно време“.

З а б е л е ж к а. — Отъ гореизложенитѣ документи намѣрени отъ Ахмедъ Рефикъ въ турската архива и публикувааи въ поменатото списание на турското историческо дружество, съзнателно не сж изнесени всички, а само нѣкои отъ тѣхъ; липсватъ революционнитѣ пѣсни, за които се говори и преписитѣ отъ заявленията на нѣкои бунтовници, за които се поменава въ официалнитѣ доклади на Мехмедъ Сабри; може би това не е сторено, защото ги е нѣмало на лице въ съхранената ар-